

[Justitsministeren.]
ikke i Strafudmaalingen. Doms mænd virker derimod sammen med de juridiske Dommere, lige til Sagen er endeligt paa dømt, og deltager altsaa ogsaa i Strafudmaalingen, og mange indsigtfulde Jurister er derfor af den Mening, at Domsmandsinstitutionen er at foretrække for Nævningeinstitutionen. Herfor taler ogsaa, at den Samvittighedskonflikt, som kan opstaa for Nævningerne, idet de finder det haardt at kende den skyldig, for hvem meget taler til Undskyldning, og derved udlevere ham til de juridiske Dommeres frie Skøn med Hensyn til, hvilken Straf han skal have indenfor vide Strafferammer, ikke opstaa i Doms mændenes Kreds, idet de er de juridiske Dommeres Ligemænd ogsaa i Spørgsmaalet om Strafudmaalingen.

I det Forslag, som jeg her har den Ære at stille, er der taget Hensyn til dette ved at foreslaa, at Nævningerne skal have Ret til at udtale sig om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpene Omstændigheder.

Ved Indførelsen af Domsmandsinstitutionen og den deraf følgende Gennemførelse af Umiddelbarhedsprincippet og Anklageprincippet i Domsforhandlingerne er der tilstræbt at tilvejebringe et Lovgrundlag, paa hvilket Dommere, Anklagere og Forsvarere skulde kunne gennemføre den straffende Retspleje her i Landet paa en Maade, som ikke alene skaffede de skyldige dømt, men tillige de uskyldige fuldkommen Rensning, og denne Gerning gjort paa en saadan Maade, at der derved skabtes fuld Tillid og Fortrøstning i det danske Folk til den straffende Retshaandbøvelse.

Idet jeg derefter gaar over til at omtale Enkelthederne i Lovforslaget, skal jeg bemærke: Der har i de senere Aar i hver ordentlig Samling været forelagt Lovforslag, indeholdende adskillige Ændringer i Retsplejeloven. Blandt disse Lovforslag skal jeg særlig nævne det i Samlingen 1925—26 af daværende Justitsminister Steincke fremsatte Forslag, der dannede Grundlaget for de senere Lovforslag. I Samlingen 1928—29 naaede man i Rigsdagen saa vidt, at Forslaget blev vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget efter en meget grundig Udvalgsbehandling og oversendt til Landstinget, hvor det ogsaa naaede at blive endeligt vedtaget i en Skikkelse, der kun paa faa Punkter afveg fra Folketingets Vedtagelse. Forslagets Behandling blev imidlertid afbrudt paa Grund af Folketingets Opøsning, og efter Valget og det derpaa føl-

gende Ministerskifte tog jeg ved Skrivelse af 13. Maj til Landstingets Formand Lovforslaget tilbage.

Grunden til, at jeg foretog dette Skridt, var, at Lovforslaget indeholdt en Bestemmelse om Bemyndigelse for Justitsministeren til at lade Retsplejeloven optrykke med de mange i Aarenes Løb skete Ændringer, men at Forudsætningen for en saadan, i øvrigt haardt paakrævet, Optrykning efter min Mening ikke var tilvejebragt ved de vedtagne og foreslaaede Ændringer.

Forudsætningen for en Optrykning af Retsplejeloven med de skete Ændringer maa være, at den derved er bragt i en saadan Skikkelse, at der i hvert Fald af adskillige Aar ikke behøver at foretages nye væsentlige Ændringer i den.

Vi stod imidlertid i Fjor overfor Sandsynligheden af en snarlig Vedtagelse af en ny Straffelov, hvis Ikrafttræden vilde nødvendiggøre en Række meget vigtige Ændringer i Retsplejeloven. Desuden mente jeg, at der trængtes til langt flere og mere indgaaende Ændringer i Retsplejeloven, f. Eks. paa Sagførervæsenets Omraade, end der var bragt i Forslag af min Forgænger. — Det maatte derfor forekomme mig at være en u hensigtsmæssig Foranstaltning at optrykke Retsplejeloven paa det den Gang foreliggende Grundlag.

Derfor besluttede jeg først at sætte Kraft ind paa at faa Straffeloven gennemført og, medens dette Arbejde foregik i Rigsdagen, gennem 2 Udvalg af vore proceskyndigste Jurister at faa overvejet, hvilke Ændringer det var nødvendigt eller i alt Fald ønskeligt at faa gennemført i Retsplejeloven, for at dens Indhold kunde siges at være blevet fuldt ud tidssvarende.

Med dette Formaal for Øje nedsatte Justitsministeriet dels et Udvalg med Højesteretsdommer V. Topsøe-Jensen som Formand til i Almindelighed at undersøge disse Spørgsmaal, dels et Udvalg med Højesteretsdommer Troels G. Jørgensen som Formand til specielt at overveje Ændringer i Retsplejelovens Regler om Sagførervæsenet, særlig om Betingelserne for at blive Sagfører og om Sagførernes Adgang til at give Møde for de forskellige Retter.

Det første af disse Udvalg afgav Betænkning i Februar Maaned i Aar, det andet Udvalg i December Maaned 1929, og efter at man havde indhentet Erklæring over Betænkningerne fra det staaende Retsplejeudvalg, har Justitsministeriet udarbejdet det omfattende og indgribende Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at fremsætte.